

Міністерство освіти і науки України
Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського

ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД І СУЧАСНІСТЬ

**Матеріали
XXVII наукової конференції
здобувачів вищої освіти**

Випуск 40

Одеса – 2021

Зокрема, образ зерна вважав символом природи, який містить у собі Божу силу. У цьому Г. Сковорода бачив шлях через смерть до воскресіння і життя.

Дослідник Д. Чижевський висловлює думку, що Г. Сковорода вважав за можливе подавати лише ті символи та образи, що виявляють ставлення Бога до світу, а не саме єство Боже [6, с. 83]; тобто намагався символами розкрити буття Бога як сонце, вогонь, безодня, центр, натура, любов тощо. Життя Г. Сковорода розглядав як трикутник, на першому місці любов Бога, що є основою, та ще дві складових, любов до Бога і любов у Бозі. Але людина не є богом та воскресіння людини є результатом трикратної любові, страждання, довгого шляху самопізнання.

Звертаючись до історичного дослідження містично-символічного стилю філософського мислення Григорія Сковороди, ми одночасно звертаємося до своєї духовної історії та намагаємося розібратися у сьогоднішніх пошуках Бога. Г. Сковорода визначав серце символом того, яким чином ми сприймаємо Бога і через який Бог розмовляє з нами, тому не обов'язково бачити Бога, треба його відчувати серцем, вірувати, та Бог буде з нами та врятує нас.

-
1. Антологія української поезії: в шести томах. Т.1/ упоряд. В. Атаманюк, Є. Плужник, Ф. Якубовський. – К.: Маса, 1930. 322 с.
 2. Сковорода Г. Твори в двох т. Т 1. К.: УНІГУ, 1994. 510 с.
 3. Сковорода Г. Повне зібрання творів: У 2-х т. Т 2. – К.: Наукова думка, 1973. 576 с.
 4. Сковорода Г. Розмова, звана Алфавіт, чи Буквар світу / <https://ru.osvita.ua/school/literature/s/75131/>
 5. Сковорода Г. Учення про дві натури та три світи / <http://www.info-library.com.ua/books-text-7750.html>
 6. Чижевський Д. Філософія Г. Сковороди. Х. : Прапор, 2004. 272 с.
 7. Чижевський Д. «Філософія серця» Памфіла Юркевича. *Український світ*. 1994. № 1. С. 8 - 12.

ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ УСПІШНОГО ВИКОНАННЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ СЛУЖБОВО-БОЙОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Піцик О., Гегечкорі О. В.

Службово-бойова діяльність зумовлює постійні стани напруження фізичних і психічних сил у військовослужбовців, оскільки вона часто здійснюється в умовах небезпеки здоров'ю та життю.

Військовослужбовці мають контролювати свій психічний стан, адекватно оцінювати ситуацію, швидко приймати правильні рішення, а також бути здатними до розумного ризику. Разом з тим, успішне виконання професійних завдань вимагають від них високого рівня відповідальності, високої динамічності та швидкого темпу, значних фізичних та психічних навантажень. Строга регламентація та чітка організація, сувора військова дисципліна можуть спричиняти виникнення різного роду психологічних проблем й викликати у військовослужбовців стани психічної напруги. Як наслідок, в одних це може супроводжуватися мобілізацією психофізіологічних і психологічних особистісних резервів, у інших – зниженням працездатності, погіршенням стану здоров'я тощо [2, с. 85].

Для успішного здійснення службово-бойової діяльності професіоналу також необхідні дві взаємопов'язані складові: професійна навченість – знання, вміння, навички; психологічна підготовленість – наявність необхідних професійно важливих якостей, психологічних і психофізіологічних характеристик, без яких він не зможе ефективно виконувати бойові завдання.

До того ж, як свідчить теоретико-емпіричний аналіз психологічних передумов діяльності військовослужбовців в екстремальних умовах, до їх змісту входять: професійно-психологічна підготовка; особистісно-ділові якості фахівців; визначений комплекс психологічних чинників, які впливають на якість їх роботи та професійний розвиток [1, с. 14].

Напруженість психіки військовослужбовців, які виконують службово-бойову діяльність, може бути наслідком впливу різноманітних психологічних чинників (загроза здоров'ю та життю, наявність чи відсутність допомоги з боку колег, паніка оточуючих, власний рівень тривожності тощо) і залежить від індивідуально-психологічних особливостей, рівня розвитку професійно важливих якостей, необхідних знань, професійних компетенцій.

Успішність службово-бойової діяльності військовослужбовців професійної діяльності фахівців, яка протікає в екстремальних умовах, є результатом позитивного впливу різноманітних психологічних чинників (умов діяльності, наявності чи відсутності допомоги з боку колег тощо) і залежить від рівня розвитку професійно важливих якостей, психологічної підготовки військовослужбовця, а також наявності необхідної мотивації та досвіду перебування в зазначених умовах.

Враховуючи вищевказане, можемо зробити висновки, що успішно діяти в екстремальних умовах можуть тільки психологічно підготовлені військовослужбовці. Основними психологічними аспектами успішності їх службово-бойової діяльності є: професійно-психологічна підготовка; особистісно-ділові якості фахівця, які відповідають вимогам професії; комплекс психологічних чинників, які впливають на якість виконання професійних обов'язків та їх професійний розвиток; психологічна готовність до дій в екстремальних умовах.

1. Алгоритм роботи військового психолога щодо психологічного забезпечення професійної діяльності особового складу Збройних Сил України: методичні рекомендації. / Н. А. Агаєв, О. Г. Скрипкін, А. Б. Дейко, В. В. Поливанюк, О. В. Еверт. К.: НДЦ ГП ЗС України, 2016. 147 с.
2. Кокун О. М., Агаєв Н. А., Пішко І. О., Лозінська Н. С., Корня Л. В. Психологічне вивчення особового складу Збройних Сил України: Методичний посібник. К.: ФОП Маслаков, 2019. 288 с.

О МЕТОДОЛОГИЧЕСКИХ ПРИНЦИПАХ НАУЧНОЙ ПСИХОЛОГИИ

Окул И.

Принципы – это весьма интересная штука. Иногда они есть, а иногда их даже слишком много. Задавая вопрос «куда идём?», мы неизбежно больше утверждаем, чем спрашиваем, а именно: мы можем ходить, есть какие-то мы и есть какие-то вопросы, а кроме того существуют некие пространство и направления в нём.

Латинская мудрость, которую нередко приписывают Томасу Гоббсу, гласит, что «если бы геометрические аксиомы задевали интересы людей, они бы опровергались» [цит. по 1]. Поэтому приступая к делу, а особенно такому как наука, весьма полезно обнаружить, что ваши интересы и интересы ваших коллег пересекаются не до такой степени, что вы теперь не в силах найти хоть пару общих знаменателей.

Не секрет, что в науке собрались любители смотреть в завтрашний день. А что будет, если я сделаю так? А сяк? Каковы последствия моих действий? Пожалуй, основным из методологических принципов, а именно таких, которые руководят исследователем в процессе его непосредственной исследовательской работы, является принцип детерминизма. Каждый учёный убеждён, что у всего есть причина, а значит, существует возможность понять, почему после действия А наступает следствие Б. Шотландец Дэвид Юм весьма скептически посмотрел бы на такую наглость, но учёные – ребята не из робкого десятка. Они видали вещи похлеще, чем мужчины в юбках (Их килтом не испугаешь?).

И, конечно, каждый из нас любит получать на чёткий вопрос чёткий ответ. А потом мы просыпаемся и слушаем лекцию о том, что на результат Б влияет